

Feldenkraisskolan

Reflektion 22 maj 2005

Dialogen som verktyg

Feldenkraismetoden räknas som en dialogpedagogik. Oftast är vi en & en. De flesta som går i mina grupper har varit i en & en dialog så den fortsätter. Nykomlingar smälter in. Ett ofta förekommande samtal är varför det är så mycket lättare för det stora flertalet att åstadkomma den skillnad som gör en skillnad hos mig men inte under egen övning. Det är inte helt gripbart. Kanske är det tydligheten i dialogen funderar jag när jag läser Göran Sonnevis dikt.

Neurospråket som vi använder i feldenkraisspedagogiken kräver oerhörd tydlighet och klarhet. Det pockar på förmågan att uppmärksamma förnimmelser av små differenser. Det är för många lättare i en jag & du relation än ensam, själv, i en jag & mig dialog.

Vems liv? frågade du
Och jag svarade
mitt liv, och ditt
Det finns inga andra liv
Men skillnaderna
mellan människor?
Det finns
bara skillnader
Det gör ingen skillnad!
Människor lever under olika villkor,
inre, yttre
Jag kan inte dela föraktet
mot någon, för då
har du redan instrumentet
Men dom
som inte vill ändra sina villkor,
dom som tror
att varje förändring
är omöjlig?
Det gör ingen skillnad
Det finns bara
du, och du
Bara när du blir tydlig,
när du
frågar mig, och jag
svarar, och sedan
tillbaka Bara då finns språk,
bara då finns människa
Det händer alltså inte
särskilt ofta?
Nej, det mesta
är ännu skillnad, utan att se
skillnad
Ska vi prata nån mer gång?
Ja

Tror du en förändring är möjlig?
Ja, också det

© Göran Sonnevi Dikter utan ordning 1983

Dikten är publicerad med tillstånd

© Eva Laser 2005 www.feldenkraisskolan.org